

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ КОЈУ ПРЕДСТАВЉА МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ МЈАНМАРСКЕ УНИЈЕ КОЈУ ПРЕДСТАВЉА МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије коју представља Министарство одбране и Владе Републике Мјанмарске Уније коју представља Министарство одбране о сарадњи у области одбране, који је потписан у Београду, 11. маја 2015. године, у оригиналу на српском, мјанмарском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
КОЈУ ПРЕДСТАВЉА МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ
И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ МЈАНМАРСКЕ УНИЈЕ
КОЈУ ПРЕДСТАВЉА МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ
О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ**

Влада Републике Србије коју представља Министарство одбране и Влада Републике Мјанмарске Уније коју представља Министарство одбране (у даљем тексту: „Стране”),

полазећи од циљева и принципа Повеље Уједињених нација,

у жељи да допринесу миру и безбедности у свету,

понашајући се у духу партнерства и сарадње и са жељом да се развију добри односи у области одбране, ради побољшања узајамног поштовања, поверења и разумевања,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

Термини који се користе у овом споразуму имају следеће значење:

- (1) „Страна пошиљалац” означава државу која шаље особље, средства и опрему на територију Стране примаоца;
- (2) „Страна прималац” означава државу на чијој територији се налазе особље, средства и опрема Стране пошиљалоца;
- (3) „Особље” означава војна и цивилна лица на служби у институцијама и органима Страна.

Члан 2.

Циљ

- (1) Циљ овог споразума је успостављање општих принципа и процедура за сарадњу Страна у области одбране.
- (2) Сарадња између Страна заснива се на принципима равноправности, реципроцитета и заједничких интереса.

Члан 3.

Однос Споразума са другим међународним уговорима

Овај споразум неће утицати на права и обавезе Страна које проистичу из међународних уговора које су појединачно или заједно закључиле са другим државама или међународним организацијама.

Члан 4.

Надлежни органи

- (1) Надлежни органи за спровођење овог споразума су Министарство одбране Републике Србије и Министарство одбране Републике Мјанмарске Уније.
- (2) Ради реализације овог споразума, надлежни органи Страна могу да закључе посебне уговоре.

Члан 5.

Области сарадње

Стране остварују сарадњу у следећим областима:

1. одбрамбена и безбедносна политика;
2. војноекономска сарадња;
3. научнотехничка сарадња;

4. војно образовање и обука;
5. војна медицина и ветерина и
6. другим областима од заједничког интереса, о којима се Стране или њихови надлежни органи договоре.

Члан 6.

Начин спровођења Споразума

Сарадња између Страна остварује се:

1. званичним посетама;
2. радним састанцима;
3. разменом искустава и консултацијама;
4. програмима обуке и образовања;
5. учешћем на вежбама;
6. учешћем на конференцијама, симпозијумима и семинарима и
7. на друге начине о којима се Стране или њихови надлежни органи договоре.

Члан 7.

Годишњи план сарадње

На основу овог споразума, а сагласно специфичним потребама, надлежни органи Страна израђују годишњи план билатералне сарадње у коме се утврђују активности, време и место одржавања, одговорни органи, број учесника и остала питања у вези са организацијом и спровођењем плана.

Члан 8.

Размена података

- (1) Током реализације овог споразума, Стране размењују искључиво податке без ознаке тајности.
- (2) Размена и заштита тајних података уређују се посебним споразумом.

Члан 9.

Трошкови

- (1) Стране и/или њихови надлежни органи по принципу реципроцитета, сnose трошкове у вези са реализацијом активности сагласно овом споразуму, као и оне у вези са активностима на основу додатних уговора и планова.
- (2) Стране и/или њихови надлежни органи могу се договорити о другачијој подели трошкова за конкретне активности.

Члан 10.

Опште одредбе

- (1) Током активности које се, у складу са овим споразумом, реализују на територији Стране примаоца, особље Стране пошиљаоца обавезно је да поштује законе, прописе и процедуре Стране примаоца.
- (2) Особље Стране пошиљаоца дисциплински је одговорно свом команданту, односно вишем државном службенику или војном представнику на територији Стране примаоца.

(3) За свако почињено кривично дело на територији Стране примаоца, особље Стране пошilhaоца биће под кривичном надлежношћу органа Стране примаоца.

(4) Свака од Страна одриче се захтева за накнаду штете у случају смрти, повреде или штете, које могу задесити особље или имовину једне од Страна, а које проистичу из чињења или нечињења проузрокованих од стране особља друге Стране у току спровођења овог споразума.

(5) Изузетно од одредбе става (4) овог члана, накнада штете може се потраживати у случају ако се чињење или нечињење изврши намерно или услед грубе непажње. У том случају, захтеви за накнаду штете решавају се директним преговорима између Страна, без предавања трећој страни у надлежност на решавање.

(6) У случају смрти, повреде или штете које трећој страни нанесе особље Страна у току вршења активности у складу са овим споразумом, Стране ће се договорити у вези са плаћањем накнаде. Уколико се договор не постигне, о томе ће одлучити надлежни судови државе у којој се догодио инцидент који је проузроковао штету.

(7) Сваки захтев који није обухваћен одредбама ст. (5) и (6) овог члана, решава се у складу са националним законодавством државе Стране на чијој територији се инцидент догодио.

Члан 11.

Медицинска заштита

Страна прималац, у случају потребе, пружа без накнаде, хитну медицинску и стоматолошку заштиту особљу Стране пошilhaоца док борави на њеној територији у циљу реализације овог споразума.

Члан 12.

Решавање спорова

Сваки спор који евентуално настане приликом тумачења или примене овог споразума, решаваће се искључиво преговорима и консултацијама између Страна, без посредовања треће државе или међународне организације.

Члан 13.

Измене и допуне

Стране могу да измене и допуне овај споразум у било које време, заједничком писаном сагласношћу. Усаглашене измене и допуне ступају на снагу у складу са чланом 15. овог споразума.

Члан 14.

Отказивање Споразума

(1) Свака од Страна може да откаже овај споразум писаним обавештењем другој Страни. Споразум престаје да важи шест месеци од дана пријема таквог писаног обавештења.

(2) У случају престанка важења овог споразума, све активности које су започете у периоду његовог важења биће реализоване под истим условима под којима су и започете.

(3) У случају престанка важења Споразума, уговори из члана 4. став (2) овог споразума, остају и даље на снази, осим ако се Стране другачије не договоре.

Члан 15.**Ступање на снагу**

- (1) Овај споразум закључује се на неодређено време.
- (2) Овај споразум ступа на снагу даном пријема последњег обавештења којим се Стране међусобно обавештавају да су у складу са својим Уставом и одговарајућим националним законима спровеле поступак који је неопходан за ступање овог споразума на снагу.

Потписано у Београду, 11. маја 2015. године, у по два оригинална примерка, сваки на српском, мјанмарском и енглеском језику. У случају различитог тумачења овог споразума, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА
ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
КОЈУ ПРЕДСТАВЉА
МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ

ЗА
ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ МЈАНМАРСКЕ
УНИЈЕ КОЈУ ПРЕДСТАВЉА
МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ

Зоран Ђорђевић,
државни секретар у
Министарству одбране

комодор Аунг То,
заменик министра одбране

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

1. Уставни основ за доношење Закона

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије коју представља Министарство одбране и Владе Републике Мјанмарске Уније коју представља Министарство одбране о сарадњи у области одбране, садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

2. Разлози за доношење Закона

Дипломатски односи са Републиком Мјанмарском Унијом успостављени су 1950. године. Привредна и војна сарадња са мјанмарском страном била је развијена све до избијања кризе на подручју бивше СФРЈ и увођења војних и економских санкција Мјанмару од стране западних земаља због владавине војне хунте.

Мјанмар у светским пословним круговима, иако веома сиромашна земља, важи за једну од најбољих дестинација за директне инвестиције и има развијену сарадњу са земљама Асоцијација земаља Југоисточне Азије (АСЕАН).

Након демократских реформи у Мјанмару, створени су услови за обнављање контаката и интензивирање сарадње, што се посебно односи на период након одржаних допунских парламентарних избора, у априлу 2012. године, који су оцењени као слободни и коректни.

Захваљујући томе, Сједињене Америчке Државе су у мају 2012. године ублажиле економске санкције према Мјанмару, док су, заједно са Европском унијом, наставиле да примењују ембарго на извоз наоружања и војне опреме. Србија се придружила декларацијама Европске уније у вези са применом рестриктивних мера.

Мјанмар није признао једнострано проглашену независност тзв. „Косова”. Став мјанмарске стране по том питању заснива се на чињеници да и у тој држави постоји велики број етничких заједница, као и да њену унутрашњу стабилност оптерећују међуетнички конфликти. Сходно томе, Република Мјанмарска Унија гласала је за иницијативу Републике Србије у Генералној скупштини Уједињених нација да међународни суд правде испита легалност одлуке о проглашењу независности тзв. „Косова”. Такође, мјанмарска страна није се изјашњавала приликом гласања о пријему тзв. „Косова” у чланство Међународног монетарног фонда.

Након потписивања Споразума између Владе Републике Србије коју представља Министарство одбране и Владе Републике Мјанмарске Уније коју представља Министарство одбране о сарадњи у области одбране, сарадња са Републиком Мјанмарском Унијом може се развијати у више праваца.

Мјанмарска страна је исказала интересовање за успостављање војно-образовне сарадње кроз извођење различитих облика курсева и усавршавања у разним областима билатералне војне сарадње, а заинтересовани су и за различите облике војно-економске сарадње, што се поклапа и са интересима Републике Србије.

3. Оцена потребних финансијских средстава за спровођење Закона

У случају почетка примене овог закона у 2015. години, нису потребна финансијска средства за његову реализацију.

Финансијска средства потребна за реализацију овог закона у наредним годинама, зависе од степена и начина реализације и иста ће бити планирана у оквиру лимита који буду утврђени на разделу Министарства одбране.